

ಇಟಗೊಂಡು ಸಿಡದು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾ ಇರೋ ಧೈರ್ಯ ನನಕಡೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದನ ಚಂದ್ರುನ ಹೆಂಡ್ತಿದು ಇಮೇಜ್ ಬ್ಯಾರೇನ ಇತ್ತಲಾ... ಮುಂದ ನನ್ನ, ಸ್ನಿಗ್ಧಾನ್ನ ಛೊಲೊ ನೋಡಕೋತಿದ್ರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಮೊದಲಿನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಕೆಯ ನಾಟಕ... ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಪ್ತಸಾಗರದಲ್ಲೇನಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಗರದ ಸಂಪತ್ತು, ಸಸ್ಯಸಂಕುಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳು... ಆದರೆ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಸುಪ್ತಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಡಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಮಹಾಕಷ್ಟ. ಪ್ರೇಮ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳ ಜೊತೆ ಈರ್ಷ್ಯ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ... ಎಂಬ ಮಹಾ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು ಮುಳುಗೇಳುತ್ತವೆ. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೇ, “ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡ್ತಿ ವೈನಿ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬರೇ ಮಾತಾಡೋದಾಗ್ತದೆ. ಆದರ ಬ್ರಹ್ಮ ಯಾರಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಾರ್ತಾನೋ ಅಲ್ಲೇ ಮದಿವಿ ಆಗ್ತದೆ” ಎಂದು ವೇದಾಂತ ಹೇಳಿದೆ. “ಖರೇ ಅದ. ಆದರ ಈಗ ನನಗೇನು ಅವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಬ್ಯಾಸರಲ್ಲ. ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೇನಿ. ಈಗ ಸ್ನಿಗ್ಧಾ ಬಿ.ಇ. ಮುಗಿಸಿ ಎಕ್ಸೆಂಜುರಾದಾಗ ನೌಕರಿ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕತ್ತಾಳೆ. ನಾ ಅಕಿ ಜೋಡಿ ಮುಂಬೈದಾಗ ಇದ್ದೇನಿ. ಚಂದ್ರು ದುಬೈಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬರ್ತಿರ್ತಾರೆ. ಹಂಗ ಈ ಸಲಾ ಬಂದಾಗ ಕೋವಿಡ್-19 ಇರೋದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದನ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಾಕ್ಷ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇವರ ಕ್ಲೋಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು... ‘ಎಲ್ಲಾ ಔಷಧ ನಡದಾವ. ಆದರ ಮನೋಬಲದ ಕೊರತೆ ಅದ. ಮನಶಾ ಧೈರ್ಯ ತೊಗೊವಲ್ಲಾ’ ಅಂದ್ರು. ನಾನು... ಸ್ನಿಗ್ಧಾ ರಗಡ ಮಾತಾಡಿದ್ದಿ. ಉತ್ತಾಹ ತುಂಬಿದ್ದಿ. ಅತ್ತು... ಕರದೂ ಆತು. ಆದರ ಚಂದ್ರು ಧೈರ್ಯ ಕಳಕೊಂಡಂಗ ಮಾತಾಡ್ತೊತ, “ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿಟ್ಟೇನಿ. ನನ್ನ ಕಾಳಜಿ ಬಿಟ್ಟು ಆರಾಮ ಇರಿ” ಅಂತಾರೆ. ಬಿ.ಪಿ., ಶುಗರ್, ಕೊಲೆಸ್ಟರಾಲ್, ಹಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್... ಎಲ್ಲಾ ಅವ. ಅದಕ್ಕ ನನಗ ಭಾಳ ಚಿಂತಾಗಿದೆ. ನೀ ಒಂದ್ಕಲಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಜೋಡಿ ಮಾತಾಡ್ಲಾ ಪ್ಲೀಸ್” ಎಂದರು.

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವನ ಮನೋಬಲ ನನ್ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾದೀತೆ? “ವೈನಿ... ನಾನು... ನೀವು ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಕೇಳ್ತೆಲ್ಲಾ ಅವ. ಇನ್ನ ನಾ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಕೇಳ್ತಾನೆನು? ಮತ್ತ ಅದ ಧೊಡ್ಡಿಸ್ತನದ ಉತ್ತರಾ ಕೊಡತಾನ” ಎಂದೆ. ಮೈಥಿಲಿ, “ಇರ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಾ. ಪ್ಲೀಸ್... ನನ್ನ ಸಲವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಗೊ. ಯಾಕಂದ್ರ ಈಗ ನಮಗ ಅವರು ಬೇಕು. ನನಗ... ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅವರ್ನ ಬಿಟ್ಟರ ಯಾರಿಲ್ಲ. ಅವ್ವ, ಅಪ್ಪ, ಅತ್ತಿ, ಮಾವ... ಎಲ್ಲಾರೂ ತೀರಕೊಂಡಾರ... ಮನಶಾನ ಇಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಸ್ತಿ ತೊಗೊಂಡು ಏನ ಮಾಡೋದು ಹೇಳು” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿದರು. ನಾನು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, “ಮಾತಾಡ್ತೇನೇಲಿ ವೈನಿ. ನೀವು ತ್ರಾಸು ಮಾಡಕೋಬ್ಯಾಡ್ತಿ. ನಂಬರ್ ಕಳಸ್ಸಿ” ಎನ್ನುತ್ತ ಫೋನಿಟ್ಟೆ. ತಕ್ಷಣ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂದಿತ್ತು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನೂ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಆಳುಕುತ್ತಲೇ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದೆ. “ನಾ ಪುಷ್ಟಾ ಮಾತಾಡ್ಲಿಕ್ಕತ್ತೇನಿ” ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಯಾರೋ ಅವನಿಗೆ ಫೋನ್ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಅತ್ತಲಿಂದ, “ಪುಷ್ಟಾನ... ಏನ ಅಪರೂಪ... ಆಶ್ಚರ್ಯ? ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಿ?” ಎಂದ. “ಆರಾಮಿಲ್ಲಂತಲಾ... ವೈನಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ನೀ ಏನ ಧಾಡ ಧಕಟ ಮನಶಾ. ಧೈರ್ಯ ತೊಗೊ. ಲಗೂ ಆರಾಮಾಗ್ಲಿ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡೀಯಂತ... ನೋಡಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರನ್ನ ಇಟಗೊಂಬೇಕಾತಲೋ...” ಎಂದು ನಕ್ಕೆ. ಅತ್ತಲಿಂದ ಉತ್ತಾಹಪೂರಿತ ಧ್ವನಿ, “ಹ್ಯಾಂ... ಖರೇ ನೋಡು. ಹಳೇ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಾಗಿನ ನಮ್ಮ ಮನಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಗುಬ್ಬಿ ಗೂಡಿನಗತೆ... ಅದಕ್ಕ ಮುಂಬೈ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪುಣೆ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಧೊಡ್ಡು ಮನಿ ಮಾಡೇನಿ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೈಟ್